

- 2) przy obsłudze elektronicznych monitorów ekranowych,
- 3) w warunkach narażenia na promieniowanie ultrafioletowe lub podczerwone,
- 4) w pomieszczeniach zamkniętych, w których utrzymuje się stała temperatura efektywna powyżej 25°C lub poniżej 10°C,
- 5) w warunkach narażenia na działanie pyłów nie wywołujących zwłóknienia tkanki płucnej,
- 6) w warunkach narażenia na działanie substancji toksycznych nie kumulujących się w organizmie,
- 7) w warunkach narażenia na wibrację ogólną,
- 8) w mokrym środowisku o względnej wilgotności powietrza przekraczającej 80%, w błocie lub bezpośrednim kontakcie z wodą.

2. Do drugiego stopnia uciążliwości lub szkodliwości zalicza się prace wykonywane:

- 1) w pomieszczeniach specjalnych zagłębionych i półzagłębionych obwałowanych w warunkach niewłaściwej wentylacji i sztucznego oświetlenia,
- 2) w warunkach narażenia na hałas,
- 3) w warunkach nadmiernego obciążenia wysiłkiem fizycznym co najmniej 2000 kcal dla mężczyzn i 1200 kcal dla kobiet lub wymagające wymuszonej pozycji ciała,
- 4) w warunkach narażenia na działanie pyłów wywołujących zwłóknienie tkanki płucnej,
- 5) w warunkach narażenia na działanie substancji toksycznych kumulujących się w organizmie,

3. Do trzeciego stopnia uciążliwości lub szkodliwości zalicza się prace wykonywane:

- 1) w warunkach narażenia na promieniowanie jonizujące,
- 2) w warunkach narażenia na działanie pól elektromagnetycznych wysokiej częstotliwości w zakresie od 0,1 do 300.000 MHz w strefie zagrożenia,
- 3) w warunkach narażenia na działanie benzydyny, alfa

i beta naftyloaminy, chlorku winylu, azbestu oraz innych czynników o analogicznym jak te substancje działaniu, o ile zostanie to stwierdzone przez instytut medycyny pracy,

- 4) pod ziemią i pod wodą,
- 5) na wysokości powyżej 2 m i w wykopach poniżej 2 m uznane za niebezpieczne w przepisach o bezpieczeństwie i higienie pracy,
- 6) przy wytwarzaniu, stosowaniu, magazynowaniu i transportowaniu gazów, paliw i materiałów wybuchowych,
- 7) wewnątrz zbiorników, aparatów, kanałów, studni itp., których wykonywanie wymaga specjalnego zezwolenia,
- 8) w kontakcie z materiałem zakaźnym.

4. Prace określone w ust. 1 pkt 5 i 6 oraz ust. 2 pkt 2, 4 i 5 uważa się za wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia, uzasadniających przyznanie dodatku, jeżeli w środowisku pracy są przekroczone najwyższe dopuszczalne stężenia i natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia, określone w odrębnych przepisach lub innych obowiązujących normach higienicznosanitarnych, stwierdzone przez laboratoria Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz inne laboratoria upoważnione przez właściwych terenowo państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych.

5. Dodatek przysługuje pracownikom wykonującym prace, o których mowa w ust. 1, 2 i 3 pkt 1, 3—8, przez co najmniej 80 godzin w miesiącu, natomiast pracownikom wykonującym prace wymienione w ust. 3 pkt 2 — przez połowę dopuszczalnego czasu przebywania w strefie zagrożenia.

6. Pracownikowi zatrudnionemu w niepełnym wymiarze czasu pracy prawo do dodatku przysługuje w wysokości proporcjonalnej do czasu pracy, jeżeli przepracował w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia co najmniej przez liczbę godzin, o której mowa w ust. 5.

7. Jeżeli pracownik w danym miesiącu wykonuje prace w warunkach o różnym stopniu uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia, przysługuje mu jeden dodatek według najwyższego stopnia.

224

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 kwietnia 1995 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia terminu, w jakim banki, którym zostaną przekazane środki finansowe na podstawie ustawy o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków oraz o zmianie niektórych ustaw, są zobowiązane sprzedać nie zaspokojone wierzytelności.

Na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 3 lutego 1993 r. o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków oraz

zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 18, poz. 82) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 13 lipca 1993 r. w sprawie określenia terminu, w jakim banki, którym zostaną przekazane środki finansowe na podstawie ustawy o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków oraz o zmianie niektórych ustaw, są zobowiązane sprzedać nie zaspokojone wierzytelności (Dz. U. Nr 66, poz. 314 i z 1994 r. Nr 39, poz. 143), wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 wyrazy „z zastrzeżeniem § 1a” zastępuje się wyrazami „z zastrzeżeniem § 1a—1c”;
- 2) po § 1a dodaje się § 1b i 1c w brzmieniu:

„§ 1b. Bank Gospodarki Żywnościowej S.A. zobowiązany jest sprzedać w terminie do dnia 31 grudnia 1995 r. nie sprzedane przez Bank Gospodarki Żywnościowej w terminie określonym w § 1a

wierzytelności przysługujące w stosunku do dłużników, których kredyty zostały wyodrębnione zgodnie z art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy wymienionej w § 1, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 53 ust. 3 tej ustawy.

- § 1c. Bank Polska Kasa Opieki S.A. zobowiązany jest sprzedać w terminie do dnia 31 grudnia 1995 r. wierzytelności przysługujące w stosunku do dłużników, których kredyty zostały wyodrębnione zgodnie z art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy wymienionej w § 1, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 53 ust. 3 tej ustawy.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w.z. *J. Kubik*

225

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 11 kwietnia 1995 r.

w sprawie sposobu tworzenia i gromadzenia środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych dla pracowników zatrudnionych w jednostkach sfery budżetowej podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz wysokości odpisu na ten fundusz.

Na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. Nr 43, poz. 163, Nr 80, poz. 368 i Nr 90, poz. 419) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób tworzenia i gromadzenia środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, zwanego dalej „Funduszem”, oraz wysokość odpisu na ten Fundusz dla pracowników zatrudnionych w jednostkach sfery budżetowej podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych, nie będących funkcjonariuszami lub żołnierzami zawodowymi.

§ 2. 1. Fundusz tworzy się na zasadach określonych w art. 5 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. Nr 43, poz. 163, Nr 80, poz. 368 i Nr 90, poz. 419).

2. Odpis podstawowy na nauczycieli objętych Kartą Nauczyciela, zatrudnionych w szkołach nadzorowanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych, oraz nauczycieli — byłych pracowników tych szkół, będących emerytami i rencistami, określają odrębne przepisy.

§ 3. Kierownik jednostki budżetowej, na wniosek kierownika gospodarstwa pomocniczego, może zwiększyć dodatkowo środki Funduszu z części zysku przeznaczanego na potrzeby własne gospodarstwa.

§ 4. 1. Środki Funduszu gromadzone są na odrębnych rachunkach bankowych jednostek tworzących Fundusz.

2. Przelewu środków na rzecz tworzonego Funduszu dokonuje się:

1) w jednostkach budżetowych — nie rzadziej niż raz na miesiąc, z wydzieleniem na przelewie kwoty przeznaczonej na Fundusz, nie mniejszej niż 1/12 odpisu rocznego,

2) w gospodarstwach pomocniczych i zakładach budżetowych — w miarę możliwości finansowych tych jednostek raz na miesiąc, nie rzadziej niż raz na kwartał.

3. Środki Funduszu nie wykorzystane w danym roku kalendarzowym przechodzą na rok następny.

§ 5. Środki Funduszu zwiększa się o:

- 1) wpływy z opłat pobieranych od osób i jednostek organizacyjnych korzystających z działalności socjalnej,
- 2) darowizny oraz zapisy osób fizycznych i prawnych,
- 3) nie wykorzystane środki zakładowego funduszu nagród w jednostkach sfery budżetowej,
- 4) odsetki od środków Funduszu,
- 5) wpływy z oprocentowanych pożyczek udzielanych na cele mieszkaniowe,
- 6) wierzytelności likwidowanych zakładowych funduszy — socjalnego i mieszkaniowego,
- 7) inne środki określone w odrębnych przepisach.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Milczanowski*